

Väino Puura praamiomanikuna – haarav ja dramaatiline.

Jassi Zahharov Gianni Schicchina – võimas ja mänguhimuline.

Armukadedus ja testar

”Ma vajan suurt kurbust väikes-tes hingedes,” kirjutab Puccini Gabriele d’Annunziole

Pöördlava ehk elu karussell hakkab keerlema enne, kui orkester toob kuuldavale esimesed helid Puccini ooperist ”Il tabarro”. Hargneb kiredes draama, mis leiab lõplahenduse armastuse ja surma kontrastis.

Puccini ei ole dramaatiline helilooja, ka selles veristlikus ooperis on konfliktsituatsioonid lühikesed ja väljenduslikud. Peategelaste kolmik kannab rollid välja kasvava pingega.

Väino Puura kehastatud praami-

Puccini ”Il tabarro” (Mantel) ja ”Gianni Schicchi”.

**Muusikaline juht ja dirigent
Arvo Volmer.**

**Lavastaja Neeme Kuningas,
lavakujundus Liina Keevallik,
kostüümid Reili Evart.**

Esietendused 6. ja 8. juunil.

omanik on tema üks paremaid osatäit-
misi, selgelt esiletoodud kaheplaani-
lisusega (varjatud pingelootuses ta-
gasi võita naise armastust, dramaati-
line lõpustseen). Heas vormis on Vel-

lo Jürna. Katja Trebeleva Peterburist
ja Kädi Kosenkranius ei jää staaži-
ka lauljate varju ja on meie publikule
avastuseks. Olgugi lühiooper, aga par-
tiid pole sugugi kerged ja seda hinna-
tavam on osatäitjate nõtkus ja täpsus.

Etendus algab dirigendist. Arvo
Volmeri käe all joonistub välja Puc-
cini muusika väljendusjõud ja ilu.
Teatri orkester on oma juubelit väärt,
paindlik, stabiilne, dirigendi taotlusi
jälgiv.

Lavastus ja lavakujundus on vaba
liigsetest detailidest, on õhku ja ruu-
mi, mis lubab tähelepanu keskendada
muusikale.

Jassi Zahharov Gianni Schicchina – võimas ja mänguhimuline.

2 X HARRI ROSPU

edus ja testament Estonias

ro" (Mantel) ja
chicchi".
ht ja dirigent
olmer.
me Kuningas,
iina Keevallik,
Reili Evart.
ja 8. juunil.

lo Jürna. Katja Trebeleva Peterburist ja Kädi Kosenkranius ei jää staažikate lauljate varju ja on meie publikule avastuseks. Olgugi lühiooper, aga partiid pole sugugi kerged ja seda hinnatavam on osatäitjate nõtkus ja täpsus.

Etendus algab dirigendist. Arvo Volmeri käe all joonistub välja Puccini muusika väljendusjõud ja ilu. Teatri orkester on oma juubelit väärt, paindlik, stabiilne, dirigendi taotlusi jälgiv.

Lavastus ja lavakujundus on vaba liigsetest detailidest, on õhku ja ruumi, mis lubab tähelepanu keskendada muusikale.

Teise lühiooperiga "Gianni Schicchi" viib pöördlava meid ajas tagasi, XIII sajandi Dante-aegsesse Firenzesse. Lavakujunduses on muudetud ainult mõnda detaili. Lavastus pakub välja võimaluse jälgida kirevat tüüpi-de galeriid, aeg-ajalt ootaks isegi vähem igasuguseid nipitamisi.

Mõnusalt muheda ja mahlaka kelmiku kuju loob Jassi Zahharov. Valentina Taluma Laurette (tegelane, kellele helilooja ainsana on kirjutanud aaria) köidab ilusa kantileeni ja piano-ga. "Gianni Schicchi" on ansamblioper, kus puudub koor. Kõnekaid väikerolle on palju, sest varanduse saa-

mahimus on läbi aegade oldud valmis üksteisele kõrri kargama ja võidab see, kes oskab paremini sohki teha. Siingi tuleb kiita dirigendi, lava ja orkestri üksteisemõistmist, kus kõik sujub ausalt, ilma sohki tegemata.

Miks jälle Puccini, kui teatri mängukavas on juba "Madam Butterfly" ja "Boheem", on eraldi teema. Aga itaalia ooperist huvitatuile, kes menutüki "Nabucco" piletitest on ilma jäänud, võib soovitada varase Verdi asemel ka hilist Pucciniit.

RAILI SULE